

[Peter Hansen-Nord]

andre måder at løse de her problemer på, og det er det, jeg har forsøgt at give udtryk for.

Jeg mener også, at vi slår os selv over skinnenebenet, hvis vi ikke, hvad skal vi sige, i EF-sammenhænge, EU-sammenhænge, kan blive enige om – og det ved jeg man er langt med i Kommissionen – vurderingsgrundlaget. Enighed må være fremtiden, ikke et specielt nationalt vurderingsgrundlag.

At det kan trækkes i 15 år? Jamen det må det så ikke kunne, det må vi arbejde stærkere på, men det må være vigtigt – og det kan jeg kun gentage – at der eksisterer ensartede principper på det her område.

(Kort bemærkning).

Ernst B. Schmidt (FP):

Ministeren talte om negativitet fra Fremskridtspartiets side, så vidt jeg opfattede det – jeg stod desværre i en samtale. Det mener jeg er meget forkert opfattet af ministeren. Vi har altid i Fremskridtspartiet været meget positive over for miljøet. Vi har også altid haft den indstilling, at vi ikke skulle gå så meget foran, at dansk erhvervsliv led skade derved. Det er lede-tråden. Vi er også inden for Fremskridtspartiet enige om, at vi gerne vil have et indre marked i fællesskabet EF, og det har vi gjort alt for at vi kunne få til at fungere. Det var også vores indstilling til det, dengang der var afstemning: Det, vi havde, skulle fungere, inden vi gik videre.

Når alle de andre i EF gennemfører miljøtiltag, så håber vi på, at det er de rigtige, og dem følger vi. Men at vi skal være foran hele tiden, så det koster os for meget, er vi ikke med på.

Eva Møller (KF):

Jeg bemærkede, at ministeren mod slutningen af sit lange indlæg talte om, at vi skulle være lydhøre over for hinanden. Jeg mener, jeg var meget lydhør over for, hvad ministeren sagde, men jeg er ikke helt sikker på, at det modsatte var tilfældet.

Jeg bemærkede også, at ministeren i starten af sit indlæg talte om, at nu var der sørget for, at træerne ikke voksede ind i himlen. Jeg indrømmer, at ministeren selvfølgelig har lettere ved at klare det, end jeg har.

Men alligevel, jeg sagde i mit første indlæg – det vil jeg såmænd gerne gentage – at Det Konservative Folkeparti var for, at der skulle

foretages en revurdering af disse bekæmpelsesmidler. Det Konservative Folkeparti var for, at vi skulle erstatte bekæmpelsesmidler med andre bekæmpelsesmidler, som var mindre farlige for miljøet, og også for, at man i det hele taget inddrog miljøet, mens man i de tidligere godkendelsesprocesser kun inddrog mennesker, planter og dyr, fordi man – om jeg så må sige – ikke havde opfundet miljøet. Så vi har talt om alle disse ting.

Jeg bemærkede også, at når ankeprocessen tog så forfærdelig lang tid, kunne man overveje nogle andre løsninger. Jeg pegede både på, at det ikke nødvendigvis skulle have opsættende virkning, og på, at man kunne komme med et gebyr. Så vi er altså åbne i Det Konservative Folkeparti over for andre løsninger.

Jeg bemærkede også, at ministeren talte om, at han ikke ønskede, at Venstre og De Konservative skulle isolere sig. Det ønsker vi bestemt heller ikke. Nu er der mange forskelle mellem den nuværende og de tidligere, borgerlige regeringer. Én af dem hørte jeg næsten ministeren sige: Ministeren truede med sit flertal. De tidligere, borgerlige regeringer havde ikke flertal, så vi talte altid sammen om tingene, men det kan være vanskeligt, når man får et lovforslag den 25. januar med mange tekniske detaljer, at skulle være klar på alt, når vi når frem til den 1. februar.

Men jeg bemærkede også, at ministeren – og det anser jeg for nok så alvorligt i lyset af de mange bemyndigelser – sagde: Jeg trækker en strek i sandet, jeg synes, nok er nok.

Jeg mente, vi i Danmark havde afskaffet den oplyste enevælde, og at vi forhandlede på demokratisk og parlamentarisk vis, og det håber jeg da vi gør.

Jeg skal også stilfærdigt gøre ministeren opmærksom på, når der tales om kemikalierester – også i lyset af ministerens eget næste lovforslag – at samtlige kemikalierester i Danmark ikke stammer fra bekæmpelsesmidler. Der er også andre muligheder. Så lad os nu lade være med at lægge hele skylden for den forurening, vi har, på bekæmpelsesmidlerne, men lytte til hinanden, lytte til brancherne og prøve på at bøje meningene mod hinanden – ikke bare fra oppositionens side, men også fra regeringens side.

Miljøministeren (Svend Auken):

Selvfølgelig skal vi høre på hinanden, og jeg